

Krvavý fašistický převrat zorganizovaný USA v Chile v roce 1973

1.

CIA v roce 1973 v Chile iniciovala a řídila vojenský, fašistický převrat

Do listopadu roku 1970 „v Chile vládla oligarchie... Předchozí vlády byly loutkami Spojených států.“ (*Šílený svět studené války č. 5, Mír a válka, 02: 54 – 03:01.*) Slovy Gustavo Martina (ministr zemědělství v Allendeho vládě):

„A severoamerické společnosti obíraly Chile o přírodní zdroje.“ /03:05/

Komentátor dodává:

„Velké chilské povrchové doly jsou největším producentem mědi na světě. Třetina z nich patří Američanům. Marxistický prezident Allende znárodnil měděné doly. Vláda rovněž znárodnila větší banky a pozemky. Ke zděšení americké vlády se z Allendeho vyklube komunist...“ (*Tamtéž /03:05–03:38/.*)

CIA - Ústřední zpravodajská služba USA s vnějším špiónážním polem působnosti mající zároven za úkol provádět po celém světě operace ve prospěch USA.

Tedy přisvojit si zpět uloupené přírodní bohatství své vlastní země, navrátit jej svému lidu, národu, to byl pro americké imperialisty tyjící z cizího bohatství, vskutku „smrtný hřích“! Bylo tedy třeba tvrdě, bezohledně zakročit a Allendeho umlčet, odstranit!

Proto byl připraven a zrealizován brutální zásah USA do vnitřních záležitostí Chile:

„Nixon řekl Kissingerovi, že musí za každou cenu Allendeho zarazit. Spojené státy podnikají kroky na nejvyšší úrovni...“ /03:52 - 04:04/

„Americký prezident Richard Nixon potají chystá pád komunistické vlády v Chile.“ /*Tamtéž 04:12 - 04:17.*/

Pro případ, kdyby ve volbách zvítězila skutečná levice, pevně spjatá s pracujícím lidem, na čele s Allendem, vypracovaly tedy Spojené státy strategii destabilizace této země. Podle této strategie bylo třeba: „rozdělit a oslabit vládní koalici, rozšířit kontakty s chilskou armádou, podporovat všechny nemarxistické skupiny a strany a všechna antiallendovská média, a nakonec prostřednictvím blíz-

vedla znárodnění majetku zahraničních koncernů, bank a dolů, které se podařilo schválit téměř jednomyslně v Kongresu, kde většinu měla pravice. Započala reforma zdravotnictví a školství, kde např. všechny děti dostávaly zdarma denně půl litru mléka. V prvním roce vlády bylo vyvlastněno 1 400 zemědělských statků a dva miliony hektarů půdy, která byla rozdělena bezzemkům. Uskutčnilo se, podle přijatých zákonů, zestátnění i uhelného, textilního, železářského a ocelářského průmyslu, těžby ledku

a telefonní sítě.“ (*Vladyka M., JUDr.: Výročí Hrdinství a zrady, Vencemos 3/2013, s. 27, OREGO.*)

„Nádherná Amerika“

(Jiná, zakrývaná a zalhávaná tvář USA - IX. část - pokračování z minulého čísla)

kých novin na celém světě šířit podezření z infiltrace Rusů a Kubánců do Chile.

Pomoc Chile se v tichosti snižuje nebo škrtá. Americké společnosti jsou vybízány, aby snižovaly své investice.

Světová banka již v letech 1971 až 1973 neposkytuje Chile žádnou půjčku. Jedinou výjimkou je vojenská pomoc, která je poskytována kvůli zachování přímého vlivu na chilskou armádu. Allende se ji neodvážil odmítnout ze strachu z odtržení armády.“ (*Denoěl Yvonnick, Černá kniha CIA, Práh s. 167-168.*)

Ve vztahu k většině zemí Latinské Ameriky zde v politickém systému fungoval princip buržoazního parlamentarismu, kdy jsou umožněny volby do parlamentu i prezidenta republiky. V této souvislosti se tedy osudným rokem stal rok 1970.

V listopadu tohoto roku se konaly volby, v nichž nejvíce hlasů získala Allendeho socialistická koalice stran Lidové jednoty (sdružující socialistickou, komunistickou, radikální stranu a Hnutí jednotné lidové akce – MAPU) a Salvador Allende Gossens byl zvolen prezidentem.

Získal největší počet (36,29 %) hlasů, protože však nedosáhl nadpoloviční většiny, jeho zvolení musel schválit, podle Ústavy země, Kongres. To se i stalo.

Měly být znárodněny i „americké firmy jako výše uvedené doly, ITT (International Telephone and Telegraph a také Anaconda, Kennecot a další – Z. K.), které v podstatě řídily chilskou ekonomiku.

Tato společnost - International Telephone and Telegraph - byla „ze všech neaktivnější. Je třeba říci, že jejím prezidentem“ byl „jistý... John McCone, bývalý šéf CIA za Kennedyho!“ A tato společnost nabídla „1 milion dolarů jako příspěvek k porážce Allendeho“. (*Denoěl Yvonnick, Černá kniha CIA, Práh, s. 166-167.*)

Richard Nixon

2. Nový, levicový prezident Allende ve službách vlasti, lidu

„Vláda Salvadora Allendeho po svém jmenování provedla řadu opatření v oblasti ekonomiky i sociální politiky s cílem zlepšit životní podmínky lidu. Pro-

Nixon řekl svému šéfovi CIA: „Ať se jejich hospodářství rozeře zoufalstvím.“ Veškeré mezinárodní instituce včetně Světové banky – s Robertem McNamrou u kormidla – se nyní spikly a svrhly tamější režim. CIA financovala opoziční strany, šířila propagandu a dezinformace, nabízela úplatky, organizovala de-

monstrace a násilné demonstrace proti vládě.“ (Stone, O., Kuznick, P.: *Utajené dějiny Spojených států, Temné stránky Americké historie od anexe Havaje po tažení v Iráku*, Press Brno 2015, s. 227.) V sedmé části desetidílného filmového dokumentu oscarového režiséra „Americké století očima Olivera Stonea“, je uveden i tento výrok prezidenta Nixona, který byl rovněž určen řediteli CIA: „**Položte je na lopatky!**“ /40:37/

Pro USA bylo tedy třeba **docílit celkové destabilizace země**. K tomu patřilo i to, aby bylo dosaženo nedostatku „základních životních potřeb“ za podpory „obchodníků nepřátelských vůči vládě a blokadou dopravců život občanskou nespokojenost“. Ano šlo především „o to ukázat obyvatelstvu neefektivnost socialismu“. (Denoël Yvonnick, *Černá kniha CIA, Práh*, s. 168.)

Tento bezostyšně hanebný přístup uplatňovaný Spojenými státy i vůči jiným zemím a politickým směrům levicového zaměření, je uplatňován dodnes. Zásadní roli v tom již nehraje jen CIA, ale i různé, především politicky zaměřené „neziskovky“ a „nadace“ (př. G. Sorose aj.) usilující o docílení destabilizace a rozkladu v daných zemích (Ukrajina, Venezuela, Bělorusko, Kuba atd.).

Proto „Propaganda CIA, která tak dobře fungovala v roce 1964“, byla „znovu v plné síle aktivována. **Hlavní deník pravice** v zemi, *El Mercurio*, který byl na pokraji bankrotu, **dostal na Nixonův příkaz od CIA** milión dolarů.“ (Tamtéž s. 168.)

3.

CIA zorganizovala zavraždění velitele armády Chile, generála René Schneidera

Podstatnou součástí přípravy a provedení státního převratu zabezpečeného a řízeného USA, bylo pro CIA, odstranění legitimně a demokraticky, lidem zvoleného prezidenta a vlády. To pro ně nejprve vyžadovalo uskutečnit „**zavraždění nejmocnějšího chilského generála René Schneidera (velitele armády), který přísahal, že demokracii ochrání**“. (Dokument, „Americké století očima Olivera Stonea“, 40:58-41:06.) Ano, že bude pevně stát za legitimně zvoleným prezidentem a vládou Chile. Jeho likvidací měli reakční, fašizoidní, proameričtí, nejen **vysocí důstojníci** - generálové a plukovníci **chilské armády, pootevřenou cestu ke zradě, k převratu**.

Slovy „Černé knihy CIA“: Přes veškeré úsilí CIA byl „4. září Allende jako kandidát široké koalice zvolen prezidentem...

Nixon odmítá přijmout výsledky voleb a vyzývá k akčnímu plánu. Pod tlakem Washingtonu se agentura snaží nejprve koupit hlasy v Kongresu, ale bez velkého úspěchu. Následně napře své úsilí na ekonomiku a armádu... **Co se týče místní armády, CIA se setkává s velkou překážkou v osobě jejího šéfa René Schneidera, zvrpitého zastávce práva**.“ (Denoël Yvonnick, *Černá kniha CIA, Práh* s. 166-167.)

Když se tento „hlavní velitel armády René Schneider bránil tlaku USA na provedení vojenského puče, byl 22. října 1970 unesený a postřelený komandem organizovaným CIA a o tři dny později na následky zranění zemřel. Generál Schneider byl loajální k chilské ústavě a byl ochranným štítem pro prezidenta Allendeho.“

(Ganser Daniel, *Impérium USA. Bezohledná světová velmoc*, Vydavatelství TORDEN, 2021 s. 173.)

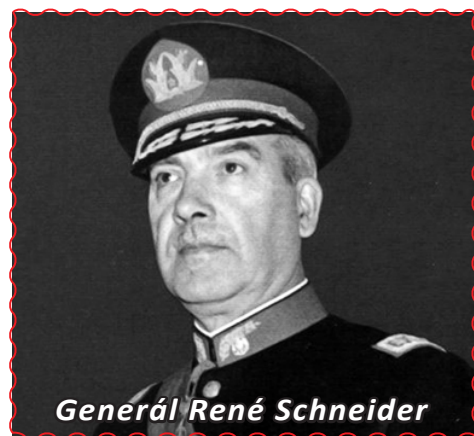

Generál Augusto Pinochet

4.

Pinochetův fašistický převrat a zavraždění prezidenta Allendeho

„Po třech letech sabotážních a destabilizačních aktivit uskutečnil Schneiderův nástupce generál Augusto Pinochet 11. září 1973 státní převrat pod vedením CIA a svrhl prezidenta Allendeho... Diktátor Pinochet jednal mimořádně brutálně proti obyvatelstvu a uvěznil 80 tisíc levicově zaměřených disidentů a příznivců Allendeho. Mnohé mučili. Někteří byli vyhozeni z letadel do Pacifiku. Další přivedli na mosty, postříleli a naházeli do řeky. Americký prezident Gerald Ford, který se po Nixonově rezignaci v roce 1974 nastěhoval do Bílého domu, vyhlásil, že **to, co USA dělají, je v nejlepším zájmu Chile a určitě v našem nejlepším zájmu**“.
(Tamtéž, s. 174.)

Generál René Schneider

Ano, taková je Amerika, přesněji takové jsou **Spojené státy americké**.

A to je pro fanatické stoupence a obdivovatele Spojených států - včetně této politiky „zatlačování komunismu“ (tj. perzekuování, terorizování všech pokrokových, nejen komunistických a skutečně socialistických, ale i národně osvobozeneckých hnutí) – něčím vskutku „demokratickým“, bytostně „lidskoprávním“ a „humánním“? Proto, že USA přeci jsou a musí být vzorem a spásou pro všechny země, nejen onoho kapitalistického, „svobodného světa“. Přesto, že z jejich strany (Spojených států), šlo a nevyvratitelně jde o totálně bezohledné, **zločinné spiknutí, zasahování do vnitřních záležitostí jiných zemí. O uplatňování politiky státního terorismu**.

Ještě jinak řečeno slovy O. Stonea: „Když Salvador Allende v prosinci 1972 vystoupil proti USA před nabitým Valným shromážděním OSN, byl sice nadšeně vítán, ale možná si tak podepsal rozsudek smrti: „**Musíme čelit silám, které pracují ve stínech, bez vlajky, s mocnými zbraněmi, z pozic nesmírného vlivu... Jsme potenciálně bohatá země, a přesto žijeme v chudobě. Chodíme sem a tam, žebráme o půjčky a pomoc, kde se dá, ale přitom jsme velikým vývozcem kapitálu. Je to klasický paradox kapitalistického ekonomického systému**“. Proto CIA naléhala na své chilské agenty, aby začali jednat.“ (Tamtéž, s. 227; Též: 7. část desetidílného filmového dokumentu „Americké století očima Olivera Stonea“, 41:08 - 41:46.)

Říkat pravdu, hájit zájmy svého lidu, své země, není pro imperialistickou supervelmoc, jakou jsou **Spojené státy**, které takovou zemi fakticky ovládají, něčím pozitivním, ale naopak zcela škodlivým. **Proto je podle nich třeba**, a to i jménem celého kapitalistického, tzv. svobodného světa, antikomunismu a antisocialismu, rázně a „lidskoprávně“, **bez skrupulí zakročit. Odstranit vlastenecké, národně osvobozené, vskutku demokratické a socialistické síly a hnutí** (viz mj. Korea, Kuba, In-

donesie – kde při aktivní roli CIA došlo k největší masové vraždě po druhé světové válce, neboť bylo povražděno víc než 500 tisíc lidí, údajných komunistů – dále Guatemala, Nikaragua, Vietnam, Grenada a dnes Venezuela, znovu Kuba atd. atd.)!

To je vlastně od zrodu Spojených států (jímž přeci vždy „žehná bůh“) jejich trvalou, zahraničněpolitickou i vnitropolitickou strategií a hodnotou. Bezohledně, agresivní cestou prosadit své zájmy, svou světovládu. Žádná svoboda člověka, občanů, ale dosažení – vojenskou silou i psychologickou manipulací – totální nadvlády nad světem.

5. Generál Pinochet, pod patronací USA, provedl vojenský, fašistický převrat

Zájem o nezbytnou likvidaci levicové, socialistické vlády, jednoznačně vyjádřil Nixonův hlavní poradce pro národní bezpečnost H. Kissinger: „Nevím, proč bychom se měli dívat, jak se jedna země stává komunistickou vinou nezodpovědnosti vlastního lidu.“

H. Kissinger: „Nevím, proč bychom měli nechat dojít zemi k marxismu jen proto, že jsou její lidé nezodpovědní.“ (tento citát viz Livingstoneová G., *Zadní dvorek Ameriky. USA a Latinská Amerika od Monroeovy doktríny po válku s terorem, GRIMMUS Politika /Historie 2011, s. 82*); „Kissinger na jedné poradě prohlásil: „Nevím, proč bychom měli stát stranou a sledovat, jak se země stává komunistickou kvůli nezodpovědnosti vlastního obyvatelstva.“... (Nekola Martin, *Operace Kondor, Latinská Amerika ve spárech CIA, Nakladatelství EPOCH 2012, s. 44.*)

Ano lid = demos, a jeho kratos – síla, moc = vláda (demokracie) je ničím. Neboť lid je „nezodpovědný“, jeho potřeby a zájmy nejsou hodny jakéhokoli uznání a respektu, ale jen manipulace a potlačení. **Zájmy velkokapitálu, „elity“, těch skutečně mocných a mocichtivých jsou v USA vším!**

Ne náhodou nutil Kissinger Nixona do akce. »Napsal mu: „Zvolení Allendeho za prezidenta Chile představuje jednu z nejvážnějších výzev, se kterou jsme se na této polokouli setkali.“

Použije starou teorii „dominového efektu“ (Eisenhowera – uplatněná ve Vietnamu – Z. K.), podle níž **mohou být volby modelem pro další země na celém světě. Svrhnout Allendeho**, je nyní více než kdy jindy aktuální...« (Denoň Yvonnick, *Černá kniha CIA, Práh s. 167.*)

Tedy žádná demokracie! To slovo pro politiky a přední ideology nejen v USA, je jen vábníčkou, reklamním sloganem k manipulaci občanů. Jde ve skutečnosti, reálně vzato, o vládu, jak jsem to již připomenul (v úvodní části toto textu), jen o **plutokracii**.

Řecky **plutos** – bohatství, **kratos** – moc. Jde tedy o vládu bohatých, koncentraci moci v rukou nejbohatších příslušníků, občanů daného státu, společenského ekonomického, politického, právního atd. systému.

Při dominantní, určující roli **oligarchie** – to je té **nejbohatší** a tím i ekonomicky a politicky **nejmocnější vrstvy** společenské třídy **velkoburžoazie, velkokapitálu. Oligarchie**, jež je mocensky „propojena“ v pevném svazku s ostatními vrstvami nejen třídy kapitalistů.

Tato moc, **diktatura buržoazie**, je jevově prezentována buržoazním parlamentarismem. Ve Spojených státech pak prosazována v podobě, ve formě **duokracie**. To znamená, že **trvalé držení monopolu moci** je v „rukách“ jen **dvou politických stran velkokapitálu, „republikánů“ a „demokratů“!**

V duchu i buržoazní politologie **jde tedy v podstatě o totalitní režim**, neboť **ekonomická a tím i politická moc je trvale držena jen dvěma politickými stranami, a to jedné a téže ekonomicky a politicky vládnoucí třídy - velkoburžoazie.**

Tak je naprostá většina občanů uzavřena v obřím kruhu manipulativní propagandy – „**ala**“ **svět reklamy** – kde vládnou dobře placené PA agentury, a ne skutečná soutěž idejí, ale „soutěž“ peněz, jimiž se prosazují zájmy těch nejbohatších. Silnější, mocnější vyhrává, větší „bere vše“.

Henry Kissinger, americký diplomat německého a židovského původu

Tak jako v duokratiích USA a Velké Británie. (*K této problematice se blížeji vrátím v závěru tohoto vícedílného textu – Z. K.*)

Ano, **ve Spojených státech naprostá většina občanů nemá žádný vliv na politiku**. Je to jen malá skupina asi **300 tisíc superbohatých občanů USA, kteří řídí toto impérium** a „těží z amerického imperialismu. **USA nejsou demokracií, ale oligarchií, zemí, kde vládnou bohatí**“...

„Sociální a hospodářská politika USA po celá desetiletí spočívá v podpoře bohatých... Proto se **dnes skutečná moc soustřeďuje na zlomku jednoho procenta populace... Tito superbohatí... řídí říši.**“ (Ganser Daniele, *Impérium USA. Bezohledná světová velmoc, Vydavatelství TORDEN, 2021, s. 44.*)

Přitom v „**USA žije 100 miliónů chudých lidí**“. (Tamtéž, s. 48-50.)

Vraťme se k **fašistickému, vojenskému převratu v Chile**, k tomu, co mu předcházelo.

„V roce 1952 dosáhl v prezidentských volbách v Chile kandidát Salvador Allende skromného výsledku 5 %. O šest let později při jeho opětovné kandidatuře vyskočil výsledek na 28 % hlasů. Kennedyho vláda byla jeho možným vítězstvím v příštích volbách v roce 1964 znepokojena.“

CIA je pověřena úkolem, aby byl zvolen křesťansko-demokratický kandidát Eduardo Frei: na podporu jeho kampaně bylo vynaloženo téměř 20 milionů dolarů, určených na poradenství amerických volebních expertů, ale také na podporu masivní protikomunistické propagandy: noviny, letáky a plakáty se snaží znepokojit obyvatele, zejména katolíky, upozorňováním na riziko sovětské nebo kubánské okupace v případě vítězství levice. CIA si tak může připsat na svůj vrub úspěch: výrazné vítězství Freie v roce 1964, a to s 57% většinou.

Tím byl Washington „nucen podpořovat chilskou ekonomiku, aby svého šampiona udržel u moci: **mezi lety 1962 a 1970 obdržel Chile dary a půjčky ve výši 1,2 miliardy dolarů**“. I „**vojenská podpora Spojených států**“ **dosahuje „rekordní úrovně. Přesto s blížícími se volbami v roce 1970 musí CIA přiznat, že hrozba zvolení Allendeho je tu opět: je velmi reálná.**“ (Denoň Yvonnick, *Černá kniha CIA, Práh s. 165-166.*)

Nástupcem zavražděného generála Schneidera se stal generál Pinochet, který nebyl žádným „nejvěrnějším stoupencem“ následně zavražděného prezidenta Allendeho – jak tvrdí M. Nekola ve své jinak zajímavé publikaci „Operace Kondor. Latinská Amerika ve spárech CIA.“ (Nakladatelství EPOCH 2012, s. 18.) Ale naopak!

Nejvěrnějším stoupencem Allendeho byl, jak již bylo uvedeno, generál Schneider, který byl právě proto zavražděn, což bylo součástí přípravy otevřeného a bleskového převratu. Zrealizovaného za aktivní účasti Spojených států, chilskou armádou vedenou právě generálem Pinochetem, který byl 22. srpna 1973 Allendem jmenován vrchním velitelem armády. Neboť ten věřil, „v jeho oddanost ústavě. Večer před tím řekl Pinochet Allendemu: „Pane prezidente, vezměte na vědomí, že jsem připraven položit svůj život na obranu ústavní vlády, kterou představujete.“ Za necelé tři týdny už Pinochet souhlasil s tím, že se postaví do čela převratu, když byl pučisty seznámen s plány na jeho provedení. Dne 11. září 1973 nařídil vojenskému letectvu bombardovat prezidentský palác. Allende zůstal... Zemřel v prezidentském paláci ještě téhož dne. Nejtemnější období chilských dějin mohlo začít.

Barbarské činy prováděné armádou po převratu nemají v chilské historii obdoby. Vojákům bylo nařízeno střílet „extrémisty“ na potkání. Do sídlišť a dělnických čtvrtí byly poslány armádní konvoje k zatýkání a zabíjení ozbrojených odpůrců (obránců prezidenta a ústavy! – Z. K.). „Na univerzitní půdě vjely tanky a stovky studentů a učitelů zde byly drženy v zajetí. Tisíce lidí, včetně dětí, bylo odvečeno do provizorních mučičích center, které vyrostly po celé zemi. Národní stadion v Santiagu se proměnil v hrůzný mučičí tábor...“ (Livingstoneová G., Zadní dvorek Ameriky. USA a Latinská Amerika od Monroeovy doktríny po válku s terorem, GRIMMUS Politika /Historie 2011, s. 85.)

6.

Spáchal prezident Allende sebevraždu, nebo byl zavražděn?

Namísto je připomenout, že oficiální stanoviska ke smrti prezidenta nejsou pravděpodobně pravdivá. Nejen již citovaní autoři, ale i v jiných publikacích či dokumentárních filmech se klade akcent, na to, že Allende spáchal sebevraždu. „Dne 11. září 1973 proběhl v zemi vojenský převrat podporovaný CIA. Ve chvíli, kdy vojáci obklíčili palác La Moneda, přednesl svůj poslední projev, ve kterém rezolutně odmítl rezignovat. Později téhož dne spáchal sebevraždu.“ (Wikipedie.)

Realističtější, pravdivější názor na vojenský převrat a smrt Allendeho, prezentoval ve filmovém dokumentu „Šílený svět studené války“, Gustavo Martin (ministr v Allendeho vládě): „Podle mne ani sám Allende nepočítal s tím, že jej americká vláda může svrhnout.“ (Šílený svět studené války č. 5, Mír a válka, dokument USA, 2016/06:25 - 06:32/.) „Myslím jsem, že se aspoň někdo postaví na odpor. Nevěřili jsme, že převrat podporuje celá armáda. Mýlili jsme se.“ (Tamtéž, /07:15 - 07:23/.) „Vojenský útok na prezidentský palác je nemilosrdný. Když

nebyl nijak deformován, což vyvrací prohlášení pučistů o sebevraždě automatickou puškou AKA (Kalašnikov), která ani nebyla předložena při soudním rozhodování.“ (Venceremos 3/2013, s. 31.) K tomu již není, podle mého názoru, třeba co dodávat.

Závěr

Vskutku, když se velkokapitál a jeho buržoazní pseudodemokracie, nejen v národním, ale i v mezinárodním měřítku (zvláště v případě Spojených států) cítí ohrožena legitimní a legální, ústavně potvrzenou a zajištěnou cestou národů a států jít ke skutečné svobodě, pak jsou všechna i ona formální „demokratická pravidla“ hozena přes palubu a je nastolena diktatura fašistického typu. S jejím hrůzným, krvavým terorem, aby bylo, stůj, co stůj, zamezeno společenskému pokroku.

Aby byla udržena, za každou cenu, politická moc buržoazie, její diktatura.

A to alespoň ve formě, v podobě vojenské, přímo fašistické diktatury. Taková je, můžeme říci, v jistém smyslu zákonitost fungování kapitalistického společenského (ekonomického, politického a ideologického) systému. Svou krizi řeší nastolením bezohledné moci nejreakčnějších sil politického, teroristického, fašistického systému.

(Pokračování příště)

Doc. RSDr. Zdeněk Košťál, CSC.

Demokraticky zvolený chilský prezident Salvador Allende bránil demokracii proti puči Spojených států se zbraní v ruce

v Chile vypukla střelba a došlo ke svržení Allendeho vlády v Santiagu a v dalších městech se ukrývalo 350 Američanů.“ /07:24 - 07:47/ „Několik hodin po vypuknutí vojenského puče je Allende nalezen mrtev v Paláci La Moneda. Zemřel na průstřel hlavy. Někteří tvrdí, že šlo o sebevraždu, ale je to dodnes předmětem sporů.“ /Tamtéž 08:18 - 08:30/

Gustavo Martin k tomu dodává: „Mnoho lidí dnes prohlašuje, že Allende spáchal sebevraždu. Ale na základě našich informací prý nechal Allendeho zastřelit generál Palasio.“ /08:34 - 08:46/

Z dalšího věrohodného zdroje dodáme: „V dubnu 2013 na žádost představitelů Allendistické socialistické strany bylo lékařsky zkoumáno, zda Salvador Allende při hájení prezidentského paláce spáchal sebevraždu, jak neustále tvrdí pučisté, nebo zda byl zavražděn při útoku pučistů. Téměř po 40 letech soud na základě lékařského vyjádření vydal usnesení, ve kterém uvádí, že Allende spáchal sebevraždu. Proti tomuto rozhodnutí se představitelé Allendistické socialistické strany odvolali s poukázáním na prohlášení tří paleontologů, učiněných před notářem v roce 1990 a uvádějících, že obličej Allendeho

